

دوماه اعتراض، دو ماه مقاومت و پایداری کارگران هفت تپه!

امیرجواهری لنگرودی

جمعه ۲۴ مرداد ۱۳۹۹ برابر با ۱۴ اگوست ۲۰۲۰

جنبش کارگری امروز ایران، دور جدیدی از توفان رودررویی با حاکمیت اسلامی را در دوران اوج کرونایی، خاصه در مناطق قرمز و هشدار دهنده کشور به راه انداخته است که حاکمان سرمایه تاب مقاومت در مقابل آن را نداشته و نمی توانند هم آنرا نادیده بگیرند. همه جا و همه کس از حدت اعتصابات و اعتراضات کارگری صحبت می کنند و هر روز بخشهای بیشتری از کارگران به اعتصاب می پیوندند و دولت و تمامی دست اندرکارانش به تکاپو افتاده و میخواهند با هر شکل و شگردی چند زمانی بیشتر به حیات ننگینشان ادامه بدهند.

امروز تاکید روی این نکته پر اهمیت می نماید؛ کرونا در پیک دوم با خطر وسیع تری جامعه ما را تهدید می کند. بخش هایی از مناطق اعتصابی کشور در وضعیت قرمز قرار دارند. در چنین وضعیتی کارگران اعتصابی از شرایط کار طاقت فرسا در گرمای شدید و از سخت ترین شرایط معیشتی رنج می برند. آنها امنیت شغلی ندارند. قراردادهایی که به آنها تحمیل کرده اند، قراردادهای موقت است، مشمول بیمه درمانی و بازنشستگی نیستند. و کارفرما هر زمان که بخواهد می تواند آنها را اخراج کند. حقوق آنها چند برابر کمتر از خط فقر است و همین حقوق ناچیز هم چند ماه است که به آنها پرداخت نشده است. می توان گفت: روزی نیست که اعتراض و اعتصابی در ایران و در مناطق کارگری در جریان نباشد.

تداوم دو ماهه اعتراض و اعتصاب در هفت تپه، در جرقه زدن اعتراضات دیگر در پهنه تمامیت جغرافیای ایران تاثیرگذار است. علت این تاثیرگذاری وجود ریشه های عمیق مشترک مطالباتی است. مثلا پرداخت فوری دستمزدهای معوقه عنصر مشترک

اعتراضات کارگری دور اخیر است. پایان دادن به خصوصی سازی و حذف سلطه مافیای اسد بیگ در هفت تپه، از جمله در شکل کمابیش خویشاوندی چون مطالبه برچیدن شرکت های برده داری پیمانی در اعتراضات واحدهای دیگر هم مطرح است. در کشور ما که اعتراض خیابانی برای فریاد کشیدن علیه بی عدالتی- چنانچه در خیزش آبان دیدیم- با قتل و کشتار و تیراندازی نیروهای امنیتی و یا در بهترین حالت با پرونده سازی و احکام ظالمانه زندان و شلاق روبروست، کارگران نیشکر هفت تپه در نهایت هوشیاری بدون توهم نسبت به وعده های جناح های حاکمیت، شصتمین روز اعتراضات خود را در فصل "خرما پزان" شوش با نمایشات خیابانی پیش برده اند.

طی این شصت روز، کارگران هفت تپه از مجموعه مطالبات خود دست برنداشته اند، و تصور روشنی از رابطه میان مطالبه فوری و نامشروط با مطالبه عمومی و مشروط خود داشته

رسانه های رسمی رژیم با سکوت مرگباری که بر آنها حاکم است وقتی به نقل خبر اعتراض دو ماهه این کارگران مجبور می گردند، تنها به دریافت حقوق های معوقه اشاره می کنند و سعی می کنند پرداخت حقوق معوق کارگران را به عنوان امتیازی در ازای خودداری آنان از پیگیری مطالبه مهم دیگرشان یعنی لغو خصوصی سازی مطرح کنند. در حالیکه در دل مطالبات بی پاسخ مانده مرکب هفت تپه ای ها؛ کارگران بر هر دو مطالبه شان اصرار دارند: آنها خواستار پرداخت دستمزدهای معوقه هستند که فوری و نامشروط است. آنها خواستار لغو خصوصی سازی هستند که به همان اندازه فوری اما عمومی و مشروط است. برای کارگران دریافت فوری حقوق های معوقه برای حفظ توان ادامه پیگیری لغو خصوصی سازی اهمیت دارد. دریافت حقوق معوق یعنی در هم شکستن محاصره معیشتی کارگران و از پا انداختن توان مبارزاتی آنها با تحمیل گرسنگی؛ یعنی فراهم شدن ادامه پیگیری بلاانقطاع مطالبه لغو خصوصی سازی. کارگران می دانند که پیگیری این مطالبه آنان را با هپکو - ماشین سازی تبریز- دشت مغان و بخشا معادن گوناگون کشور هم سنگر می کند؛ یعنی از یک سو اتحاد کارگری را گسترش می دهد و از سوی دیگر فشار را بر حاکمیت بیشتر می کند. آنها شاهد همبستگی باشکوه کارگران هپکو هستند که با مطالبه مشابهی پا به پای آنان اعتراض می کنند. بعلاوه فعالین کارگری هفت تپه خواستار دریافت جواب قطعی در مواردی چون تغییر وضعیت پرسنل دفع آفات، پرسنل غیرنیشکری و فصلی کارخانه و همچنین مشکلات بازنشستگان و خلع ید، هستند.

این اولین موج مبارزه کارگران هفت تپه نیست که این مطالبات در آن مطرح بوده اند؛ دور جدید اعتراضات که اکنون شصتمین روز آن را پشت سر گذاشته اند، هم آخرین موج آن نخواهد بود. اما مقاومت و استمرار تاکنونی اعتراضات کارگران هفت تپه قطعاً الگوی مهمی برای مبارزات کارگری در کشور است.

امروز ما شاهد اعتصابات کارگران پالایشگاهها و نیروگاههای گوناگون در ۵۱ کانون کارگری در ۲۱ شهر از ۱۲ استان هستیم که در روز شمار کارگری فهرست شده است. این اعتصابات در مشهد- اصفهان- تبریز- ارومیه - اردبیل - آبادان - اهواز - ماهشهر -

هریس - مهران - بندرکنگان - عسلویه - روستای تنبک - شیروان - هویزه - دشت آزادگان - لامرد - مهر - ایرانشهر - زرنديه - قشم جریان داشت و بخشا ادامه دارد.

در فاز ۱۳ علاوه بر شرکت اکسیر صنعت که در اعتصاب هستند، کارگران کمپ امام حسین و شرکت لیدما نیز دست به اعتصاب زدند. کارگران میدان نفتی آزادگان شمالی در هویزه به اعتصاب خود ادامه دادند. علاوه بر این موارد، گروه عایق‌کاران مربوط به پالایشگاه پارسین سپهر در نزدیکی عسلویه نیز دست به اعتصاب زدند.

موازی با این اعتصابات، شاهد حرکات اعتراضی گسترده زیر بوده ایم: حرکات پیوسته متشکل آموزش‌دهندگان نهضت سوادآموزی - تجمع کارکنان طرح تحول سلامت در برابر استانداری خوزستان - تجمع نیروهای قراردادی و شرکتی ایثارگران - تجمع پرسنل شرکتی بیمارستان‌های مشهد - تجمع شماری از گلخانه‌داران یاسوج - تجمع اعتراضی کارگران شهرداری روانسر - اعتصاب کارگران راه آهن در تهران و خراسان - تجمع رانندگان ۳۵۰ ناوگان اتوبوسرانی ارومیه - اعتصاب کارگران راه آهن کرج - تجمع کارگران بازنشسته شرکت میان آب - تجمع جمعی از پرستاران و کارشناسان بهداشت یزد - اعتراض تعدادی از پرسنل شرکتی بیمارستان‌های مشهد - حرکت متشکل و سازمانیافته پرستاران اعتصابی بیمارستانها در مقابل استاندارها ی زیر: خراسان رضوی - خوزستان - یزد - اراک - لرستان - کرمان - ارومیه. در متن این حرکت های اعتراضی تلاش ها و ترفندهای کارگزاران حکومتی برای شکستن اعتصاب کارگران، تاکنون بی‌نتیجه مانده است و مذاکرات مجلس هم تاکنون بی حاصل بوده و کارگران کماکان بر خواسته‌های خود، پافشاری می‌کنند.

سندیکای نیشکرهفت تپه در ارزیابی از دور دوم مذاکره با مجلسیان که جدا از علی نیکزاد، نائب رئیس مجلس، نمایندگان کمیسیون اصل ۹۰، غلامرضا شریعتی استاندار تسبیح بدست خوزستان - علیرضا صالح رئیس سازمان خصوصی سازی - حاتم شاکرمی معاون وزارت کار - نماینده وزارت اطلاعات - نماینده سازمان بازرسی کل کشور - محمد کعب عمیر، نماینده مجلس از شوش هم حضور داشتند و ... در روز چهارشنبه ۲۲ مرداد ۹۹ صورت پذیرفت، آورده است: « خروجی جلسه دوم مجلس آشکارا نشان داد که اراده مشترکی برای پاسخ دادن به مطالبات کارگران هفت تپه در این نظام وجود ندارد؛ اشتراک آقایان بر سر سرکوب مطالبات کارگران و مشاجرات شان بر سر شکل کنترل شرکت نیشکر هفت تپه بوسیله زیرمجموعه های خودشان است. اختلاف بر سر این است که کدام شان ما را بچاپد و حق مان را بالا بکشد». سندیکا در همین رابطه تصریح کرده است: « این جلسه نشان داد که امید بستن به وعده های دولت، مجلس و قوه قضاییه مشکلات کارگران را حل نخواهد کرد و دعوای جناحی بر سر لحاف ملاست. تنها با تکیه بر نیروی اتحاد کارگران و همسرنوشتان است که می توان امتیازاتی به سود کارگران گرفت. جلسات مجلس تا کنون هیاهوی بسیار برای هیچ بوده و هیچ چیز به کارگران نداده است. این نتیجه ای است که کارگران هفت تپه و دهها هزار کارگر دیگر در سایر بخش ها و واحدهای بحران زده با مطالبات مشابه که به فرجام مطالبه گری کارگران هفت تپه چشم دوخته اند، تا کنون به دست آورده اند.» (۲) بزبانی هیاهوی بسیار برای هیچ بوده است!

در این دیدار ابراهیم عباسی یک تن از نمایندگان هفت تپه به زبانی صریح و روشن بیان داشت: « این جلسات باید خروجی داشته باشند؛ قرار نیست سازمان خصوصی سازی شفاف سازی لازم را پیرامون واگذاری هفت تپه انجام دهد. خواسته اول ما خلع ید اسدیگی است و سازمان خصوصی سازی باید به این مطالبه جامه عمل بپوشاند. استاندار خوزستان و دولتی‌ها عزم راسخی برای حل مشکلات شرکت و کارگران آن و تدبیری برای نجات هفت تپه ندارند. برای اینکه آرامش به شرکت هفت تپه بازگردد، نیاز به حمایت مسئولان داریم ». در این جلسه دیگر فعال کارگری شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه گفت: « استاندار خوزستان که اکنون در این جلسه حضور پیدا کرده و هیچ اظهارنظری نمی‌کند، حامی کارگران شرکت نیست؛ در غیر این صورت باید در جمع کارگران معترض حضور پیدا می‌کرد و به ما دلگرمی می‌داد. خواسته جدی ما خلع ید اسدیگی از هفت تپه است و فقط برای تحقق این مطالبه در این جلسات حضور پیدا می‌کنیم. پرداخت حقوق و حق بیمه و مزایا و... در درجه دوم اولویت ما قرار دارد.» (۱)

امروز در دل دو ماه پیکار خستگی ناپذیر کارگران هفت تپه در بطن شرایط بس سخت کرونا و گرمای بالای پنجاه درجه، با موج بیانیه های حمایتی روبرو هستیم که یکی پس از دیگری در راستای حمایت از این اعتصاب و سایر اعتراضات جنبش کارگری و مطالباتی انتشار می یابد. رویکردی که امیدبخش است. گروهی از فعالین کارگری، معلمان، بازنشستگان و دانشجویان متحداً به حمایت از مبارزه کارگران هفت تپه برخاسته اند؛ مبارزه ای که یکی از محوری ترین مطالباتش لغو خصوصی سازی است؛ مبارزه ای که یک نبرد موضعی طبقاتی بین کار و سرمایه است، تلالو نگاه غیر فرقه ای را در برابر خود دارد و باید با تمام توان مورد حمایت جامعه ایرانی قرارگیرد. پیکار نان و آزادی، ناگزیر است دو سوپه درهم فشرده حمایت های عظیم در الگوی مشارکت طلبی همه آحاد جامعه ما خاصه از ادیخواهان مال اندیش را با خود داشته باشد.

درشصت امین (۶۰) روزاعتصاب هفت تپه، مبارزه کارگران برای وصول نان و آزادی در پهنای ایران ادامه دارد!

زمان را دریابیم، امروز همه جنگ علیه طبقه ما را شاهدیم!

همین چندی پیش بود که سپیده قلیان؛ صدای متفاوت زنان و مدافع کارگران نیشکر هفت تپه را دیگر بار به زندان کشانند.

همین هفته پیش پرونده اتهامی آقای محمد رضا دبیریان کارگر کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در شعبه ۱۰۱ دادگاه های کیفری دو شوش برگزار شد. کارگر هفت تپه را به اتهام های نخ نمای انتسابی " افتراء"، " توهین" به مسئولان به جهت سمت و نشر اکاذیب، غیابا در در مجموع به ۲۲۲ ضربه شلاق محکوم شده بود. بنابراین در این زمان خریدن ها، امکان تعرض به وضعیت موجود را نباید نادیده گرفت.

در این مرحله ضمن دفاع تمام قد از مبارزات واقعا موجود همه عرصه های اعتراضی کارگران باید مجدانه و درحد توان اعتصاب کارگران هفت تپه و سایر اعتصابات کارگرانی را که در دیگر واحدهای تولیدی و صنعتی و خدماتی، پای اعتصاب و اعتراض

هستند، قویا مورد پشتیبانی و حمایت خود قرار دهیم. اعتراضات کارگران پالایشگاههای نفت و گاز و پتروشیمی در کنار دیگر بخش های کارگری گامی مهم در مسیر سراسری شدن اعتراضات کارگری و نیرومندتر شدن صدای اعتراض کارگران و مزدبگیران است. ادامه اعتصاب می تواند به اختلال در صادرات پتروشیمی و گاز و کمبودهای بحران زا در رفع نیازهای داخلی منجر شود. نباید اجازه داد تیغ سرکوب بار دیگر بر چهره‌ی هفت‌تپه و جنبش رادیکال کارگران کشیده شود. جامعه ما در شرایط دوران سازی قرار دارد. موج بزرگ اعتصابات کارگری به ویژه اعتصابات کارگران نفت و گاز و پتروشیمی جنوب کشور، بیش از هر موقعی نیاز به همپوشانی، همگرایی و نزدیکی بیشتر نسبت به گذشته دارند. واضح است اینبار نیز چشم امید به همراهی و همدلی فعالان پیشرو کارگری و سیاسی و همه آزادی‌خواهان و برابری‌طلبان در تمام دنیا داریم. در انجام این وظیفه و رسالت دوران ساز، از هیچ اقدامی فروگذار نکنیم!

منابع

*- ۱ - (گزارش گروه دانشگاه خبرگزاری دانشجویان، هانا چراغی؛ از دیدار نمایندگان کارگری هفت تپه با مجلسیان و غیره ...)

<https://snn.ir/fa/news/868591>

*- ۲ - (کانال تلگرامی سندیکای نیشکر هفت تپه)